Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prednesené 1. októbra 2020 [1]

Spojené veci C-155/19 a C-156/19

Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC),
Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl
proti
De Vellis Servizi Globali Srl,
za účasti:
Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl,
Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI),
Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie tovaru, prác alebo služieb – Smernica 2014/24/EÚ – Verejný obstarávateľ – Verejnoprávna inštitúcia – Pojem – Národná futbalová federácia – Uspokojovanie potrieb vo všeobecnom záujme – Dohľad nad riadením federácie zo strany verejnoprávnej inštitúcie“

1. V rozsudku z 11. septembra 2019 [2] Súdny dvor skúmal, či národný (taliansky) olympijský výbor vykonával „verejnú kontrolu“ nad športovými federáciami vo svojej krajine [3] „na účely ich zaradenia buď v sektore verejnej správy, alebo v sektore NZISD [neziskové inštitúcie slúžiace domácnostiam]“ podľa pravidiel Európskeho systému účtov. [4]

2. Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) teraz podáva Súdnemu dvoru dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré majú rovnaký obsah týkajúci sa toho istého problému, ale už nie z účtovného hľadiska, ale z hľadiska verejného obstarávania. V dotknutých sporoch treba rozhodnúť, či Federazione Italiana Giuoco Calcio (Talianska futbalová federácia; ďalej len „FIGC“) bola zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, a ak áno, či Comité Olímpico Nacional Italiano [Taliansky národný olympijský výbor] (ďalej len „CONI“) kontroluje jej riadenie.

1 Jazyk prednesu: španielčina.

2 Rozsudok FIG a FISE (C-612/17 a C-613/17, EU:C:2019:705; ďalej len „rozsudok FIG a FISE“). Aj keď odkazuje na Európsky systém národných a regionálnych účtov v Európskej únii, argumenty uvedené v tomto rozsudku môžu byť užitočné pre toto prejudiciálne konanie, pretože jedným z relevantných faktorov v oblasti verejného obstarávania verejnoprávnych inštitúcií je tiež, kto kontroluje ich riadenie. Treba však uviesť, že kritériá na rozlíšenie, či existuje táto kontrola, sa v tejto oblasti účtovníctva výrazne odlišujú.

3 V tomto prípade, Federazione Italiana Golf a Federazione Italiana Sport Equestri.

4 Rozsudok FIG a FISE, bod 31.

3. Riešenie týchto pochybností môže závisieť od toho, či zmluva uzatvorená zo strany FIGC, ktorá sa týka sporov, musí podliehať postupom upraveným v smernici 2014/24/EÚ[5] a vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré ju preberajú do vnútroštátneho práva. Stane sa tak len v prípade, ak by národné športové federácie (ďalej len „FDN“) pri zadávaní zákaziek na obstaranie prác, tovaru a služieb nad určitú hranicu mohli byť klasifikované ako verejní obstarávatelia z dôvodu, že ide o verejnoprávne inštitúcie v zmysle smernice 2014/24.

I. Právny rámec

A. Právo Únie. Smernica 2014/24

4. V článku 2 sa uvádza:

„1. Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. ‚verejní obstarávatelia‘ sú štátne, regionálne alebo miestne orgány, verejnoprávne inštitúcie, alebo združenia vytvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito verejnoprávnymi inštitúciami;

…

4. ‚verejnoprávne inštitúcie‘ sú inštitúcie, ktoré majú všetky tieto charakteristické znaky:

   a) sú zriadené na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu;

   b) majú právnu subjektivitu a

   c) sú z väčšej časti financované štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; alebo ich riadenie podlieha dohľadu týchto orgánov alebo inštitúcií; alebo majú správnu, riadiacu alebo dozornú radu, v ktorej viac ako polovicu členov menujú štátne, regionálne alebo miestne orgány alebo iné verejnoprávne inštitúcie.“

B. Talianske právo

1. Legislatívny dekrét č. 50 z 18. apríla 2016 („Kódex verejného obstarávania“)

5. Článok 3 ods. 1 písm. d) v podstate preberá definíciu „verejnoprávnej inštitúcie“ uvedenú v článku 2 ods. 1 bode 4 smernice 2014/24.

2. Zákonný dekrét č. 220 z 19. augusta 2003[6]

6. Článok 1 stanovuje:

„1. Republika uznáva a podporuje autonómiu národného športového práva ako vyjadrenie medzinárodného športového práva v rámci Medzinárodného olympijského výboru.

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65).

6 Decreto legge 19 agosto 2003, n. 220 (GURI č. 192 z 20. augusta 2003) [ktorý bol po zmenách a doplneniach článkom 1 legge 17 ottobre 2003, n. 280 (zákon č. 280 zo 17. októbra 2003; GURI č. 243 z 18. októbra 2003) zmenený na zákon].

2. Vzťahy medzi športovým právom a právom Republiky sa riadia zásadou autonómie, s výnimkou prípadov, keď sú subjektívne situácie súvisiace so športovým právom relevantné z hľadiska právneho poriadku Republiky.“

3. Legislatívny dekrét č. 242 z 23. júla 1999 o reorganizácii CONI[7]

7. Článok 1 uvádza:

„[CONI] má právnu subjektivitu podľa verejného práva… a je pod dohľadom ministerstva kultúrneho dedičstva a kultúrnych činností.“

8. Článok 2 stanovuje:

„1. CONI… je zodpovedný za organizáciu a posilnenie národného športu, a najmä za prípravu športovcov a zabezpečenie vhodných prostriedkov pre olympijské hry a pre všetky ostatné národné alebo medzinárodné športové podujatia. V rámci športového systému je tiež zodpovedný za… prijatie opatrení na predchádzanie a zabránenie používania látok, ktoré menia prirodzenú fyzickú výkonnosť športovcov pri športových činnostiach, ako aj za propagáciu športu… v medziach ustanovení dekrétu prezidenta republiky č. 616 z 24. júla 1977.

…“

9. Podľa jeho článku 4 ods. 2:

„Zástupcovia FDN v oblasti olympijských športov musia v rámci CONI zastupovať väčšinu hlasov.“

10. Článok 5 stanovuje:

„1. V súlade s rozhodnutiami a smernicami Medzinárodného olympijského výboru koná Národná rada v prospech šírenia olympijského ducha a reguluje a koordinuje národnú športovú činnosť, pričom z tohto hľadiska harmonizuje činnosti FDN a pridružených športových federácií.

…

2. Úlohou Národnej rady je:

a) prijať stanovy a ďalšie normatívne akty spadajúce do jej pôsobnosti, ako aj usmernenia, ktorými sa riadi výklad a uplatňovanie platných pravidiel;

b) definovať základné zásady, s ktorými sa na účely uznania na športové účely musia zosúladiť stanovy FDN, pridružených športových federácií, subjektov propagácie športu, ako aj športových organizácií a združení;

c) prijímať rozhodnutia o uznaní na športové účely FDN, športových organizácií a združení, subjektov propagácie športu, charitatívnych organizácií a iných športových federácií pridružených s CONI a s federáciami v súlade s požiadavkami uvedenými v stanovách…;

…

7 Decreto legislativo 23 luglio 1999, n. 242, riordino del Comitato olimpico nazionale italiano – CONI (GURI č. 176 z 29. júla 1999; ďalej len „legislatívny dekrét č. 242/1999“).

e) stanoviť kritériá a podmienky, ktoré upravujú vykonávanie kontrol zo strany FDN, pridružených športových federácií a uznaných subjektov propagácie športu;

…

e*b*) prijímať na návrh Národnej komisie rozhodnutia o ustanovení dohľadu nad FDN alebo pridruženými športovými federáciami v prípade, ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany riadiacich orgánov, v prípade nemožnosti fungovania týchto orgánov alebo ak nie je zaručené uskutočnenie a priebeh národných športových súťaží za riadnych podmienok;

….“

11. Podľa článku 15:

„1. FDN… vykonávajú svoju športovú činnosť v súlade s rozhodnutiami a smernicami [Medzinárodného olympijského výboru], medzinárodných federácií a CONI, ako aj s ohľadom na verejný charakter určitých kategórií činností uvedených v stanovách CONI. Na týchto činnostiach sa zúčastňujú športové organizácie a združenia a len v prípadoch uvedených v stanovách FDN…, ktoré sa týkajú tejto osobitnej činnosti, aj pridružení jednotlivci.

2. FDN… majú povahu združení s právnou subjektivitou podľa súkromného práva. Ich cieľom nie je dosiahnutie zisku a v prípade neexistencie výslovných ustanovení tohto dekrétu sa na ne vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacích predpisov.

3. Rozpočet FDN… každoročne schvaľuje správny orgán federácie a potvrdzuje ho Národná komisia CONI. V prípade negatívneho stanoviska audítorov federácie… alebo v prípade, že Národná komisia CONI rozpočet nepotvrdí, musí byť na rozhodnutie o schválení rozpočtu zvolané valné zhromaždenie organizácií a združení.

4. Valné zhromaždenie, ktoré volí riadiace orgány, schváli orientačné programové rozpočty programov správneho orgánu, ktoré budú predložené valnému zhromaždeniu na kontrolu na konci každého štvorročného obdobia a obdobia mandátu, pre ktoré boli schválené.

5. Národná rada uznáva na športové účely FDN…

6. Právna subjektivita podľa súkromného práva sa novým FDN… priznáva v súlade s decreto del Presidente della Repubblica 10 febraio 2000, n. 361 (dekrét prezidenta republiky č. 361 z 10. februára 2000) po predchádzajúcom uznaní na športové účely Národnou radou.

…“

4. Stanovy CONI[8]

12. Článok 1 („Vymedzenie pojmov“) uvádza:

„1. CONI je konfederácia FDN a pridružených športových federácií.

8 Prijaté rozhodnutím Národnej rady CONI, naposledy zmenené znenie z 2. októbra 2019, schválené dekrétom predsedu Rady ministrov z 10. januára 2020.

2. CONI… je orgánom pre disciplínu, reguláciu a riadenie športových aktivít, ktoré sa považujú za základný prvok fyzickej a morálnej prípravy jednotlivca a neoddeliteľnú súčasť vzdelávania a národnej kultúry. …“

13. Článok 6 („Národná rada“) uvádza:

„1. Národná rada, ktorá je najvyšším orgánom zastúpenia talianskeho športu, šíri olympijskú myšlienku, zabezpečuje činnosť potrebnú na olympijskú prípravu, reguluje a koordinuje národnú športovú činnosť a zosúlaďuje činnosti FDN a pridružených športových federácií.

…

4. Národná rada:

…

b) stanovuje základné zásady, ktoré na účely uznania na športové účely musia spĺňať stanovy FDN, pridružených športových federácií, subjektov propagácie športu, uznaných verejnoprospešných združení a športových organizácií a združení, a prijíma Kódex športovej spravodlivosti, ktorý musia dodržiavať všetky FDN…;

c) na základe kritérií stanovených v stanovách prijíma rozhodnutia o uznaní FDN…, pričom na tento účel zohľadňuje aj zastúpenie a olympijskú povahu športu, prípadné uznanie [Medzinárodným olympijským výborom] a športovú tradíciu danej disciplíny;

…

e) definuje kritériá a podmienky vykonávania kontrol zo strany CONI vo FDN…;

e1) s cieľom zabezpečiť riadnu organizáciu športových súťaží stanovuje kritériá a podmienky kontrol [združených] športových organizácií zo strany federácií a subsidiárnej kontroly zo strany CONI v prípade, že sa preukážu nedostatky v kontrolách zo strany FDN;

…

f1) na návrh Národnej komisie rozhoduje o uvalení správneho dohľadu nad FDN…, ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany riadiacich orgánov, v prípade konštatovanej nemožnosti fungovania posledných uvedených alebo ak nie je zaručené uskutočnenie a priebeh národných športových súťaží za riadnych podmienok;

….“

14. Článok 7 („Národná komisia“) ods. 5 stanovuje:

„Národná komisia:

g2) schvaľuje rozpočet a súvisiace programy činnosti, ako aj ročnú účtovnú súvahu FDN;

…

h1) vymenúva audítorov zastupujúcich CONI vo FDN… a v regionálnych výboroch CONI;

…

l) schvaľuje na športové účely stanovy, predpisy na vykonanie stanov, predpisy športového súdnictva a antidopingové predpisy FDN… po posúdení ich súladu so zákonom, stanovami CONI, základnými princípmi, smernicami a kritériami stanovenými Národnou radou, pričom ich v prípade potreby vráti v lehote 90 dní FDN… na vykonanie potrebných zmien;

….“

15. Článok 20 („Organizácia FDN“) ods. 4 stanovuje:

„FDN vykonávajú športovú činnosť a súvisiace propagačné činnosti v súlade s rozhodnutiami a pokynmi [Medzinárodného olympijského výboru] a CONI, a to aj vzhľadom na verejný rozmer niektorých aspektov tejto činnosti. V rámci športového práva sa FDN priznáva technická, organizačná a riadiaca autonómia, a to pod kontrolou CONI.“

16. Podľa článku 21 („Podmienky uznania FDN“) ods. 3:

„Ak uznaná FDN nespĺňa podmienky uvedené v odseku 1, Národná rada CONI rozhodne o zrušení uznania.“

17. Článok 23 („Usmernenia a kontroly vo FDN“) stanovuje:

„1. V súlade s legislatívnym dekrétom č. 242 z 23. júla 1999, s jeho následnými zmenami a doplneniami a dodatkami, okrem tých, ktorých verejný aspekt je výslovne stanovený zákonom, majú verejný charakter len činnosti FDN súvisiace s prijímaním a pristúpením športových organizácií a združení, ako aj pridružených jednotlivcov, so zrušením na základe akéhokoľvek dôvodu a so zmenou rozhodnutí o prijatí alebo pristúpení, s kontrolou pravidelného rozvoja profesionálnych športových súťaží a majstrovstiev, s využívaním verejných dotácií a s prevenciou a potláčaním dopingu, ako aj činnosti súvisiace s olympijskou prípravou a prípravou na vysokej úrovni, s profesionálnou prípravou a vzdelávaním odborníkov a s využívaním a riadením verejných športových zariadení.

1*a*. Pri výkone činností verejného charakteru uvedených v odseku 1 sa FDN riadia usmerneniami a kontrolami CONI a vykonávajú svoju činnosť v súlade so zásadami nestrannosti a transparentnosti. Verejný charakter činnosti nemení bežný súkromnoprávny režim, ktorému podliehajú ich jednotlivé akty a súvisiace subjektívne právne situácie.

1*b*. Národná komisia stanovuje kritériá a postupy na zabezpečenie súladu federatívnych rozhodnutí s programami CONI, pokiaľ ide o súťaživosť národných tímov, ochranu národného športového dedičstva a jeho špecifickú identitu a potrebu zabezpečiť efektívne vnútorné riadenie.

2. Národná komisia na základe kritérií a postupov stanovených Národnou radou schvaľuje rozpočty FDN a stanovuje finančné príspevky v ich prospech, pričom v prípade potreby určuje ich špecifické určenie s osobitným ohľadom na podporu mládežníckeho športu, prípravu na olympijské hry a činnosť na vysokej úrovni.

3. Národná komisia dohliada na riadne fungovanie FDN. Ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany federatívnych orgánov, ak nie je zaručený začiatok a uskutočnenie športových súťaží alebo ak sa preukáže nemožnosť ich fungovania, navrhne Národnej rade vymenovanie komisára.“

II. Skutkové okolnosti a prejudiciálne otázky

18. FIGC začala rokovacie konanie vo veci zadania služieb prepravy batožiny pre potreby národných tímov a v rámci skladu federácie v Ríme na dobu troch rokov.[9] Na rokovanie pozval spoločnosť De Vellis Servizi Globali, s.r.l. (ďalej len „De Vellis“) a spoločnosť Consorzio Ge.Se.Av S. c. arl (ďalej len „Consorzio“). Táto posledná uvedená spoločnosť sa napokon stala úspešným uchádzačom.

19. De Vellis podala žalobu na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd pre región Lazio, Taliansko), v ktorej napadla priebeh verejného obstarávania z dôvodu porušenia pravidiel zverejňovania stanovených v Kódexe verejného obstarávania.

20. Súd prvého stupňa (rozsudok č. 4101/2018) žalobe vyhovel a zrušil zadanie zákazky v prospech spoločnosti Consorzio. Konkrétne kvalifikoval FIGC ako verejnoprávnu inštitúciu, zamietol námietku nedostatku právomoci a zrušil akty verejného obstarávania z dôvodu, ktorý uviedla De Vellis.

21. FIGC a Consorzio podali proti tomuto rozsudku odvolania. Spochybnili, že FIGC je verejnoprávnou inštitúciou, a v dôsledku toho aj právomoc správnych súdov na rozhodnutie sporu.

22. Podľa Consiglio di Stato (Štátna rada) je pred rozhodnutím, či FIGC bola povinná uplatniť pravidlá týkajúce sa verejného obstarávania, a ktorý súd je príslušný, potrebné určiť, či ju možno označiť za verejnoprávnu inštitúciu v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. d) Kódexu verejného obstarávania, ktorý preberá článok 2 ods. 1 bod 4 smernice 2014/24.

23. Za týchto okolností kladie Consiglio di Stato (Štátna rada) Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. a) Možno FIGC kvalifikovať na základe charakteristík vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti športu ako verejnoprávnu inštitúciu, t. j. subjekt zriadený na účely uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu?

b) Je v prípade FIGC splnená najmä požiadavka týkajúca sa účelu vzniku organizácie, a to aj v prípade neexistencie formálneho aktu, ktorým sa zriaďuje verejnoprávna inštitúcia, a napriek jej charakteru združenia, a to z dôvodu, že patrí do odvetvového práva (športové právo) organizovaného podľa verejnoprávnych modelov a že je povinná dodržiavať zásady a pravidlá, ktoré vypracovali CONI a medzinárodné športové organizácie, a to na základe uznania na športové účely zo strany tohto vnútroštátneho verejnoprávneho subjektu?

c) Možno uvedenú požiadavku okrem toho považovať za splnenú v prípade takej športovej federácie, akou je FIGC, ktorá je schopná sama sa financovať, a to pokiaľ ide o činnosť, ktorá nemá verejnoprávny význam, ako je činnosť v prejedávanej veci, alebo treba naopak považovať za prevažujúcu potrebu zabezpečiť v každom prípade uplatňovanie právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania, a to vo všetkých prípadoch zadávania akéhokoľvek druhu zákaziek medzi takýmto subjektom a tretími osobami?

2. a) Možno na základe právnych vzťahov medzi CONI a FIGC vyvodiť záver, že CONI má dominantný vplyv na FIGC, a to s ohľadom na zákonné právomoci, pokiaľ ide o uznávanie spoločnosti na športové účely, schvaľovanie ročnej súvahy, dohľad nad riadením a správnym fungovaním orgánov a zavedenie nútenej správy nad ňou?

9 Výška zákazky bola 1 000 000 eur bez DPH.

b) Sú naopak tieto právomoci nedostatočné na to, aby bola splnená požiadavka dominantného verejného vplyvu, ktorý je typický pre verejnoprávnu inštitúciu, z dôvodu kvalifikovanej účasti prezidentov a zástupcov športových federácií v základných orgánoch CONI?“

III. Konanie na Súdnom dvore

24. Návrhy na začatie prejudiciálneho konania boli doručené do kancelárie Súdneho dvora 22. februára 2019.

25. Písomné pripomienky predložili FIGC, CONI, De Vellis, Consorzio, talianska vláda a Komisia.

26. Na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 1. júla 2020, na ktorom sa prostredníctvom videokonferencie zúčastnili FIGC, CONI, talianska vláda a osobne Komisia, Súdny dvor vyzval zúčastnených, aby sa vyjadrili okrem iného k vplyvu rozsudku FIG a FISE na prejednávanú vec.

IV. Posúdenie

A. Úvodná poznámka

27. V komparatívnom európskom priestore sú podmienky vzťahu medzi FDN a orgánom verejnej moci veľmi odlišné. Pokiaľ to zjednoduším, niektoré členské štáty sa rozhodli pre „liberálne“ riešenia, ktoré priznávajú FDN najväčšiu autonómiu;[10] iné štáty sa rozhodli pre viac „intervenčný“ prístup, v ktorom môže byť intenzívny verejný dohľad,[11] a niektoré ďalšie štáty kombinujú oba modely.

28. Vo verejnom práve je bežné, že právny poriadok poverí určité súkromné subjekty zriadené na dosiahnutie cieľov, ktoré sú spoločné pre jeho členov, uspokojením verejných cieľov, vrátane delegovania úloh, ktoré sú obvykle administratívne.[12]

29. V Taliansku FDN odrážajú túto schému: na striktne členskom základe, ktorý tvoria kluby ako športové združenia prvého stupňa, sú FDN založené ako súkromné združenia druhého stupňa,[13] ktorým vládne orgány zverujú určité úlohy verejného charakteru.

30. V tejto súvislosti bude rozhodnutie vnútroštátneho súdu logicky súvisieť so situáciou a osobitosťami športového práva platného v Taliansku. V súlade s týmto právom sa musí určiť:

– či bola FIGC zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu,

– či vzťahy medzi verejným orgánom dohľadu (CONI) a FIGC umožňujú uznať kontrolu, a aká je miera kontroly CONI nad FIGC,

– či ju znaky FIGC odlišujú od ostatných FDN, pokiaľ ide o uplatňovanie smernice 2014/24.

10 Orgán verejnej moci sa vo všeobecnosti zaoberá len aspektmi súvisiacimi s poskytovaním dotácií.

11 V tomto poslednom prípade sú FDN obvykle subjektmi súkromného práva, ktorým právny poriadok priznáva vo väčšej alebo menšej miere úlohy vo verejnom záujme.

12 Štát sa pri využívaní súkromných združených subjektov na plnenie úloh vo verejnom záujme vyhýba potrebe vytvárať verejné štruktúry. Vlastníctvo úlohy prináleží delegujúcemu štátu, ktorý si ponecháva právomoc kontroly a dozoru s cieľom zabezpečiť, aby sa delegovaná úloha vykonávala bez toho, aby boli porušené ciele stanovené právnym poriadkom.

13 Článok 1 ods. 2 stanov FIGC (https://www.figc.it/it/federazione/norme/statuto-della-figc/) ju definuje ako „združenie športových organizácií a združení, ktorých cieľom je hrať futbal v Taliansku, a iných subjektov, ktoré sú k nemu pridružené a vykonávajú činnosti na dosiahnutie tohto cieľa“.

31. Ako bolo zdôraznené v rozsudku FIG a FISE, Súdny dvor nemôže priamo objasniť tieto nejasnosti, ktorých riešenie prináleží vnútroštátnemu súdu, ktorý je ako jediný oprávnený podať výklad svojho vnútroštátneho práva.[14] Následné úvahy sa preto obmedzujú na to, aby poskytli vnútroštátnemu súdu niekoľko usmernení na výklad ustanovení smernice 2014/24.

B. Prvá prejudiciálna otázka

32. Smernica 2014/24 poskytuje veľmi široký pohľad na pojem verejný obstarávateľ,[15] ktorý sa nad rámec štátu a územných samospráv vzťahuje na verejnoprávne inštitúcie, ak spoločne spĺňajú tri požiadavky uvedené v jej článku 2 ods. 1 bode 4.

33. Pri posúdení, či príslušná inštitúcia spĺňa tieto požiadavky, sa Súdny dvor vyhýba formálnym prístupom a uchyľuje sa k „funkčnému výkladu“, pričom posúva svoj právny režim do úzadia.[16]

34. Prvou z týchto požiadaviek je, že inštitúcia je *zriadená na osobitný účel* uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu. Prvá prejudiciálna otázka sa týka výkladu týchto pojmov.[17]

35. Hoci analýza formálnych aspektov týkajúcich sa *zriadenia* subjektu nie je prvoradá, vnútroštátny súd musí objasniť, či v prípade talianskych FDN má uznanie zo strany CONI[18] podstatnú povahu alebo či ide len o formalitu v procese získania právnej subjektivity. Tejto otázke sa budem venovať neskôr.

36. Z vecného hľadiska, ktoré je najrelevantnejšie, sa Consiglio di Stato (Štátna rada) musí zamerať predovšetkým na obsah úloh vo verejnom záujme, ktoré zabezpečuje FIGC. Z toho možno vyvodiť, či bol zriadený na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme (ktoré nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu) alebo či ich *de facto* spĺňa objektívne.[19]

37. Tejto kvalifikácii nebráni, opakujem, aby potreby vo všeobecnom záujme boli splnené formálne súkromným subjektom, najmä ak patrí do organizačného systému, ktorého štruktúra a usporiadanie je právneho pôvodu a administratívnej povahy.[20]

38. Samotný vnútroštátny súd pritom z legislatívneho dekrétu č. 242/1999 (článok 15 ods. 1) vyvodzuje, že talianske FDN sú poverené plnením úloh „verejného charakteru“[21].

14 Tak to potvrdzujú po sebe idúce body rozsudku FIG a FISE.

15 Rozsudok zo 4. júna 2020, Asmel (C-3/19 EU:C:2020:423, bod 54): „… článok 1 ods. 9 tejto smernice [2004/18] definuje pojem ‚verejný obstarávateľ‘ v širokom zmysle a funkčne, na účely zabezpečenia cieľov uvedenej smernice, ktoré smerujú k vylúčeniu rizika, že budú uprednostnení vnútroštátni uchádzači alebo kandidáti pri akomkoľvek zadávaní zákaziek zo strany verejných obstarávateľov, a zároveň možnosti, že inštitúcia financovaná alebo kontrolovaná štátom, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými inštitúciami, ktoré sa spravujú verejným právom, sa bude riadiť inými než ekonomickými úvahami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. októbra 2017, LitSpecMet, C-567/15, EU:C:2017:736, bod 31 a citovanú judikatúru)“.

16 Rozsudky z 10. novembra 1998, BFI Holding (C-360/96, EU:C:1998:525, bod 62), a z 15. mája 2003, Komisia/Španielsko (C-214/00, EU:C:2003:276, bod 56): „potrebný účinok [smernice] by nebol plne zachovaný, ak by [jej] uplatnenie… na subjekt, ktorý spĺňa tri podmienky [potrebné na to, aby sa považoval za verejnoprávnu inštitúciu], mohlo byť vylúčené len z toho dôvodu, že podľa vnútroštátneho práva, ktorému podlieha, jeho forma a právny režim zodpovedajú súkromnému právu“.

17 Druhú požiadavku (právna subjektivita) nebude potrebné skúmať, pretože je nesporné, že ju FIGC má. Talianske FDN majú „povahu združení, ktoré majú právnu subjektivitu podľa súkromného práva“ (bod 3.3 rozhodnutia vnútroštátneho súdu).

18 Zdá sa, že existencia FDN závisí nielen od vôle združení prvého stupňa, ktoré ju tvoria (kluby), ale aj od oficiálneho uznania zo strany CONI, bez ktorého by nezískali právnu subjektivitu.

19 „Subjekt, ktorý nebol zriadený na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu, ale ktorý bol neskôr poverený uspokojovaním týchto potrieb, spĺňa podmienku požadovanú…, pokiaľ možno objektívne overiť, že tieto potreby uspokojuje“ [rozsudok z 12. decembra 2002, Universale-Bau a i. (C-470/99, EU:C:2002:746), výroková časť, bod 1].

20 V rozsudku z 13. januára 2005, Komisia/Španielsko (C-84/03, EU:C:2005:14), Súdny dvor konštatoval, že Španielske kráľovstvo nekonalo v súlade so smernicami v oblasti verejného obstarávania práve tým, že vylúčilo subjekty súkromného práva (teda spoločnosti s obchodnou formou, na ktoré sa vzťahuje súkromné právo) z klasifikácie organizácií, ktoré sa spravujú verejným právom v zmysle týchto smerníc.

21 Bod 3.5 rozhodnutí vnútroštátneho súdu.

39. K tomuto záveru dospel preskúmaním článku 23 stanov CONI, podľa ktorého majú „verejný rozmer“ činnosti FDN, ktoré sa týkajú: i) prijímania a pristúpenia športových organizácií a združení; ii) zrušenia a zmeny rozhodnutí o prijatí alebo pristúpení; iii) kontroly pravidelného rozvoja profesionálnych športových súťaží a majstrovstiev; iv) využívania verejných dotácií; v) prevencie a potláčania dopingu; vi) činností súvisiacich s olympijskou prípravou a prípravou na vysokej úrovni; vi) profesionálnej prípravy a vzdelávania odborníkov, a vii) využívania a riadenia verejných športových zariadení.

40. FIGC uznáva, že „na základe poverenia CONI… [sú mu zverené] určité vopred určené právomoci charakterizované svojím verejným účelom“, hoci podľa jej názoru sa „verejná povaha delegujúceho [subjektu] nemôže vzťahovať na delegovaný [subjekt], ktorý by ho zaväzoval nad vopred stanovené limity v poverení“ [22].

41. Consiglio di Stato (Štátna rada) po tom, čo zdôraznila, že každá FDN je zodpovedná len za jednu športovú disciplínu a za organizovanie súťaží týkajúcich sa tejto disciplíny, uvádza, že podľa právneho režimu športu v Taliansku „ciele verejného záujmu uskutočňujú formálne súkromné subjekty, hoci sú súčasťou organizačného systému *právnej* štruktúry a usporiadania (a nie vyjadrenia *súkromnej autonómie*) a administratívneho charakteru“ [23].

42. Toto posúdenie je v súlade s posúdením, ktoré vykonal Súdny dvor pri analýze vzťahov medzi FDN a CONI. V rozsudku FIG a FISE poukázal na „verejné aspekty športovej činnosti, teda… vo formálnom, oficiálnom či reprezentačnom kontexte“. Rovnako sa domnieval, že tento verejný rozmer činnosti FDN sa zdôraznil „v riadnej organizácii súťaží, olympijskej príprave a športovej činnosti prevádzkovanej na vysokej úrovni“ [24].

43. Consiglio di Stato (Štátna rada) v podstate zdôrazňuje, že v Taliansku má šport označenie „činnosti všeobecného verejného záujmu, a preto je organizovaný, propagovaný, podporovaný a financovaný štátom“ [25].

44. Je obzvlášť dôležité, aby vnútroštátny súd podal výklad právnych predpisov upravujúcich FDN v tom zmysle, že ich úlohy verejného rozmeru „vyčerpávajú pôsobnosť federácií a [sú] samotnými dôvodmi ich zriadenia. Akákoľvek iná činnosť, vrátane prepravnej služby pre národné futbalové tímy, ktorá je predmetom sporu, má vzťah *účelnosti* vo vzťahu k úlohám ‚*verejného rozmeru*‘ definovaným v stanovách CONI“ [26].

45. Ak je takýto výklad vnútroštátneho práva, vnútroštátny súd môže vyvodiť záver, že FDN, ktorých *prvoradým* cieľom je uspokojovanie potrieb vo všeobecnom záujme v oblasti športu, spĺňajú prvú požiadavku uvedenú v článku 2 ods. 1 bode 4 smernice 2014/24.

46. Tieto potreby vo všeobecnom záujme nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu a ich uspokojovanie prostredníctvom FDN sa uskutočňuje v monopolnom režime [27] po delegovaní úloh vo verejnom záujme zo strany CONI. Na účely prejednávanej veci je irelevantné, že FDN vykonávajú aj *pomocné* činnosti inej povahy ekonomického charakteru, ako vysvetlím ďalej.

22 Bod 23 jeho písomných pripomienok.

23 Bod 3.3 rozhodnutí vnútroštátneho súdu. Kurzívou zvýraznené v origináli.

24 Rozsudok FIG a FISE, bod 99.

25 Bod 3.2 rozhodnutí vnútroštátneho súdu a tam citovanou vnútroštátnou judikatúrou (Cons. Stato V z 22. júna 2017, č. 3065).

26 Bod 5.3.2 rozhodnutí vnútroštátneho súdu. Kurzívou a úvodzovkami zvýraznené v origináli.

27 V rozsudku z 22. mája 2003, Korhonen a i. (C-18/01, EU:C:2003:300, bod 51), Súdny dvor konštatoval, že potreby priemyselnej alebo komerčnej povahy sú zvyčajne uspokojované inštitúciami, ktoré pracujú v bežných trhových podmienkach, zameriavajú sa na vytváranie zisku a znášajú straty spojené s vykonávaním ich činnosti, pričom ide o znaky, ktoré talianske FDN nespĺňajú.

47. Vzhľadom na uvedené sa pochybnosti Consiglio di Stato (Štátna rada) netýkajú ani tak skutočnosti, že FIGC boli pridelené úlohy vo verejnom záujme, ktoré nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu (ktorú, opakujem, výslovne uznáva), ale miery prepojenia jeho zmluvnej činnosti s týmito úlohami vo verejnom záujme.

48. Pochybnosť vnútroštátneho súdu podporuje skutočnosť, že podľa článku 23 ods. 1*a* stanov CONI verejný charakter činnosti FDN nemení bežný súkromnoprávny režim, ktorému podliehajú ich jednotlivé akty a súvisiace subjektívne právne situácie.

49. Nemyslím si však, že táto skutočnosť vyjadrená v právnej úprave je rozhodujúca. Podľa Súdneho dvora „je nepodstatné, či subjekt môže okrem plnenia úloh na uspokojovanie potrieb vo všeobecnom záujme, uskutočňovať aj iné činnosti. Skutočnosť, že uspokojovanie potrieb vo všeobecnom záujme predstavuje len relatívne malú časť činností skutočne vykonávaných týmto subjektom nie je tiež relevantná, pretože tento subjekt pokračuje v plnení potrieb, ktoré je osobitne povinný uspokojovať“ [28].

50. Talianska vláda [29] podobne ako FIGC a CONI [30] navrhuje odlíšiť súkromné činnosti FDN čisto hospodárskej povahy od činností, ktoré majú cieľ všeobecného záujmu.

51. Toto rozlíšenie však nepovažujem za vhodné na objasnenie, či FDN v rámci svojich zmluvných vzťahov plnia potreby vo všeobecnom záujme. Súdny dvor v tejto súvislosti uviedol, že „[ustanovenie zodpovedajúce článku 2 ods. 1 bodu 4 smernice 2014/24] nerozlišuje medzi zadaním verejných zákaziek verejným obstarávateľom na vykonávanie jeho úlohy spočívajúcej v plnení potrieb verejného záujmu a zadaním takých zákaziek, ktoré sa na vykonávanie danej úlohy nevzťahujú“ [31].

52. Téza, ktorú predniesla talianska vláda, FIGC a CONI už bola predložená Súdnemu dvoru, ktorý ju odmietol v rozsudku z 15. januára 1998, Mannesmann Anlagenbau Austria a i. [32]. Priklonil sa naopak k takzvanej „infekčnej teórii“, podľa ktorej je „nepodstatné, či tento subjekt môže okrem plnenia [úloh vo všeobecnom záujme] uskutočňovať aj iné činnosti…“, takže z „podmienky stanovenej v [ustanovení zodpovedajúcom článku 2 ods. 1 bodu 4 písm. a) smernice 2014/24] nevyplýva, že je zodpovedný výlučne za uspokojovanie uvedených potrieb“ [33].

53. Toto stanovisko bolo následne potvrdené rozsudkami BFI Holding [34], Korhonen a i. [35] a Adolf Truley [36] až do získania konečného súhlasného stanoviska v rozsudku Ing. Aigner [37]. V rozsudku Ing. Aigner s ohľadom na pochybnosti vnútroštátneho súdu, pokiaľ ide o uplatnenie doktríny uvedenej v rozsudku z 15. januára 1998, Mannesmann Anlagenbau Austria a i. [38], v prípade, že činnosti verejného

28 Rozsudky z 10. novembra 1998, BFI Holding (C-360/96, EU:C:1998:525, bod 55), a z 5. októbra 2017, LitSpecMet (C-567/15, EU:C:2017:736, body 40 a 41).

29 Body 15 a 16 jej písomných pripomienok. Na svoju obhajobu uvádza rozsudok z 1. júla 2008, MOTOE (C-49/07, EU:C:2008:376), ktorý sa však netýka FDN, ale súkromného združenia, ktoré v Grécku organizovalo automobilové preteky, ktorého postavenie *podniku* bolo v zmysle práva hospodárskej súťaže spochybnené. Rovnako uvádza rozsudok z 10. mája 2001, Agorà a Excelsior (C-223/99, EU:C:2001:259), v ktorom Súdny dvor uznal (bod 39), že Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano uspokojoval potreby vo všeobecnom záujme, ale priemyselnej alebo komerčnej povahy tým, že organizoval veľtrhy, výstavy a iné podobné podujatia, a preto ho nemožno považovať za inštitúciu, na ktorú sa vzťahujú pravidlá verejného obstarávania.

30 FIGC uvádza (body 27 jej pripomienok), že nič neodôvodňuje, aby sa na ňu vzťahoval verejnoprávny režim, ak sleduje, tak ako v prejednávanej veci, záujmy obchodnej povahy, ktoré sa nezhodujú so záujmami CONI. CONI tvrdí (bod 42 jeho pripomienok), že neexistujú dôvody, aby FIGC podliehala v rámci svojej súkromnej zmluvnej činnosti pravidlám verejného práva.

31 Rozsudok z 15. júla 2010, Komisia/Nemecko (C-271/08, EU:C:2010:426, bod 73 a citovaná judikatúra).

32 Vec C-44/96, EU:C:1998:4.

33 Rozsudok z 15. januára 1998, Mannesmann Anlagenbau Austria a i. (C-44/96, EU:C:1998:4, body 25 a 26).

34 Rozsudok z 10. novembra 1998 (C-360/96, EU:C:1998:525, body 55 a 56).

35 Rozsudok z 22. mája 2003 (C-18/01, EU:C:2003:300, body 57 a 58).

36 Rozsudok z 27. februára 2003 (C-373/00, EU:C:2003:110; ďalej len „rozsudok Adolf Truley“, bod 56).

37 Rozsudok z 10. apríla 2008 (C-393/06, EU:C:2008:213).

38 Vec C-44/96, EU:C:1998:4.

a súkromného charakteru toho istého subjektu boli jasne odlíšiteľné,[39] Súdny dvor potvrdil, že „z dôvodu právnej istoty, transparentnosti a predvídateľnosti, ktoré musia byť zohľadnené pri akomkoľvek zadávacom konaní, treba dodržiavať judikatúru [uvedenú v už citovaných rozsudkoch] Súdneho dvora“[40].

54. V každom prípade Consiglio di Stato (Štátna rada) uvádza, že zmluva, ktorá je predmetom sporu (preprava pre taliansky futbalový tím) mala charakter účelnosti vo vzťahu k plneniu úloh vo verejnom záujme zo strany FIGC, vrátane úloh týkajúcich sa národných tímov tohto športu.

55. Na účely prejednávanej veci rovnako nie je rozhodujúce, či FDN vykonávajú, alebo nevykonávajú obchodné činnosti, a či sa zameriavajú, alebo nezameriavajú na vytváranie zisku.[41] K tomuto riešeniu vedie judikatúra, ktorú som práve uviedol.

56. Napokon skutočnosť, že FIGC je finančne sebestačný, nijako nebráni tomu, aby delegovaním verejnej moci vykonával úlohy vo všeobecnom záujme. Ekonomická sebestačnosť odlišuje FIGC od iných talianskych FDN, ktorých existencia vo veľkej miere závisí od verejných zdrojov. Táto informácia ale, opakujem, nemá vplyv na pridelenie úloh vo všeobecnom záujme.[42]

57. Stručne povedané, pokiaľ analýza jeho vnútroštátneho právneho poriadku nepovedie k inému záveru, výklad článku 2 ods. 1 bodu 4 smernice 2014/24 by umožnil vnútroštátnemu súdu konštatovať, že FIGC spĺňa prvú požiadavku [písmeno a)] z troch, ktoré sú uvedené v tomto ustanovení.

C. Druhá prejudiciálna otázka

58. Tretia [písmeno c)] z požiadaviek uvedených v článku 2 ods. 1 bode 4 smernice 2014/24 sa skladá z troch podmienok.[43] Postačuje, ak je splnená ktorákoľvek z podmienok, aby sa požiadavka považovala za splnenú.

59. Za týchto podmienok je predmetom diskusie len otázka, či riadenie FIGC „podlieha dohľadu“[44] zo strany štátu alebo iných verejnoprávnych inštitúcií. Vnútroštátny súd má pochybnosti o tom, či koncepcia talianskeho právneho poriadku týkajúca sa vzťahov medzi FIGC a CONI umožňuje dospieť k záveru, že CONI má „dominantný vplyv“ na riadenie FIGC.

39 Rozsudok z 10. apríla 2008, Ing. Aigner (C-393/06, EU:C:2008:213, bod 49): „vnútroštátny súd [sa] pýta, či sa na všetky zákazky zadané subjektom, ktorý je inštitúciou, ktorá sa spravuje verejným právom, v zmysle smernice 2004/17 alebo smernice 2004/18, vzťahujú pravidlá jednej alebo druhej smernice, pokiaľ možno účinnými opatreniami dosiahnuť jasné oddelenie činností, ktoré tento subjekt vykonáva s cieľom uskutočniť jeho poslanie plniť potreby všeobecného záujmu, a činnosťami, ktoré tento subjekt vykonáva v rámci hospodárskej súťaže“.

40 Tamže, bod 54. V bode 53, v ktorom cituje návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo, uvádza, že „je možné vážne pochybovať o tom, či je v skutočnosti možné stanoviť takéto oddelenie medzi jednotlivými činnosťami subjektu, ktorý je jedinou právnickou osobou, ktorého majetkový režim a vlastníctvo sú jediné a ktorého rozhodnutia v oblasti riadenia a spravovania sú prijímané jednotne, a to bez ohľadu na mnohé ďalšie praktické prekážky týkajúce sa kontroly úplného oddelenia medzi jednotlivými oblasťami činnosti predmetného subjektu *ex ante* a *ex post* a týkajúce sa zaradenia predmetnej činnosti do jednej z oblastí“.

41 Podľa článku 15 ods. 2 legislatívneho dekrétu č. 242/1999 cieľom FDN „nie je dosiahnutie zisku“. Zdá sa, že vnútroštátny súd implicitne vylúčil komerčnú povahu činností FIGC, na ktorú sa však niektorí účastníci konania odvolávajú (s odkazom na jej schopnosť samofinancovania).

42 Ak by bola FIGC financovaná z väčšej časti štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi, alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami, spĺňala by tak tretiu požiadavku uvedenú v článku 2 ods. 1 bode 4 smernice 2014/24. K znakom verejného financovania, ktoré sú relevantné na výklad tohto ustanovenia, pozri rozsudok z 3. októbra 2000, University of Cambridge (C-380/98, EU:C:2000:529). Rozsudok FIG a FISE (body 95 až 107) pripúšťa, že za určitých okolností sa členské príspevky platené členmi talianskej FDN môžu kvalifikovať ako verejné platby, a prípadne odhaliť existenciu verejnej kontroly vykonávanej zo strany CONI. Na pojednávaní Komisia navrhla, aby vnútroštátny súd (ktorého návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa netýkajú tejto otázky) mohol zohľadniť rozsudok FIG a FISE na účely posúdenia miery verejného financovania FIGC.

43 A to: i) aby inštitúcie boli z väčšej časti financované štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi, alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; ii) alebo aby ich riadenie podliehalo dohľadu týchto orgánov alebo inštitúcií; iii) alebo mali správnu, riadiacu alebo dozornú radu, v ktorej viac ako polovicu členov menujú štátne, regionálne alebo miestne orgány, alebo iné verejnoprávne inštitúcie.

44 Budem používať rovnako pojmy „dohľad“ a „kontrola“, ktoré rôzne jazykové verzie používajú v tomto ustanovení. Anglická (*supervision*), španielska (*supervisión*) a nemecká (*Aufsicht*) sa tak rozhodli pre prvý pojem, zatiaľ čo francúzska (*contrôle*) a portugalská (*controlo*) si zvolili druhý pojem. Talianska verzia používa výraz *vigilanza*.

60. Je nesporné, že CONI je verejnoprávnou inštitúciou. Legislatívny dekrét č. 242/1999 (článok 1) mu výslovne priznáva postavenie subjektu s „právnou subjektivitou podľa verejného práva“ pod dohľadom ministerstva kultúry. V rozsudku FIG a FIES bol kvalifikovaný ako „verejná správa“ [45].

61. Pokiaľ ide o vzťahy medzi CONI a FDN, Súdny dvor ich zhrnul v rozsudku FIG a FISE [46], pričom vymenoval niekoľko právomocí CONI, z ktorých možno vyvodiť rozsah jeho dohľadu nad FDN.

62. Tento zoznam zahŕňal nasledujúce právomoci CONI:

„– … schvaľovať rozpočet, súvisiace programy činnosti a ročnú účtovnú súvahu národných športových federácií,

– vykonávať kontrolu národných športových federácií vo vzťahu k verejným aspektom ich činnosti,

– schvaľovať ‚na športové účely‘ stanovy, predpisy na vykonanie stanov, predpisy športového súdnictva a antidopingové predpisy národných športových federácií, a prípadne navrhovať vykonanie zmien v týchto textoch,

– vymenúvať audítorov poverených zastupovaním CONI v národných športových federáciách,

– rozhodovať o uvalení správneho dohľadu nad národnými športovými federáciami, ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany riadiacich orgánov,

– definovať kritériá a podmienky vykonávania kontrol národných športových federácií,

– s cieľom zabezpečiť riadnu organizáciu športových súťaží, stanovovať kritériá a podrobnosti týkajúce sa kontrol združených športových organizácií zo strany národných športových federácií a subsidiárnej kontroly zo strany CONI v prípade nedostatkov,

– stanovovať základné zásady, ktoré na účely uznania na športové účely musia spĺňať stanovy národných športových federácií, alebo prijímať Kódex športovej spravodlivosti, ktorý musia dodržiavať všetky národné športové federácie,

– … vydávať vo vzťahu k národným športovým federáciám smernice týkajúce sa výkonu športovej činnosti.“

63. Ako som už uviedol, Consiglio di Stato (Štátna rada) kladie otázku, či na základe týchto vzťahov medzi FDN a CONI má CONI „dominantný vplyv“ na FDN. Ako možnú prekážku tohto vplyvu zdôrazňuje skutočnosť, že prezidenti a zástupcovia FDN majú kvalifikovanú účasť v základných orgánoch CONI.

64. Najprv sa budem zaoberať dohľadom CONI nad FDN a neskôr zloženiu samotného CONI.

45 Rozsudok FIG a FISE, body 77 a 85, ako aj bod 2 výrokovej časti.

46 Bod 81.

1. Dohľad CONI nad FDN

65. Súdny dvor charakterizuje „kontrolu nad riadením“ ako kontrolu, ktorá vytvára „závislosť dotknutej inštitúcie od orgánov verejnej moci v rovnakej miere ako v prípade, ak by bolo splnené jedno z dvoch zvyšných alternatívnych kritérií…, čo umožňuje orgánom verejnej moci ovplyvňovať rozhodnutia tejto inštitúcie v oblasti verejného obstarávania“ [47].

66. Analýza rôznych ukazovateľov kontroly musí byť predmetom „celkového posúdenia“, pretože „hoci v niektorých prípadoch môže na preukázanie kontroly stačiť jediný ukazovateľ, väčšinou musí v prospech existencie svedčiť viacero ukazovateľov spoločne“ [48].

67. Súdny dvor v oblasti verejného obstarávania posúdil okrem iného tieto okolnosti odhaľujúce kontrolu nad subjektmi, ktoré možno klasifikovať ako verejnoprávne inštitúcie:

– právomoc nariadiť ich zrušenie, vymenovať likvidátora, schváliť pozastavenie činnosti riadiacich orgánov a vymenovať predbežného správcu v prípade pochybení alebo závažných nezrovnalostí, [49]

– právomoc kontroly, ktorá mu umožňuje vykonávať štúdie, audity alebo hodnotenia v rámci rozsahu ich činnosti, ako aj predkladať návrhy ďalšieho postupu vyplývajúce zo správ o kontrole, [50]

– overenie, či tieto subjekty uplatňujú opatrenia prijaté orgánmi verejnej moci, ktorým podliehajú, [51]

– oprávnenie preskúmať ich ročnú účtovnú závierku, ako aj ich priebežné riadenie z hľadiska správnosti účtovných záznamov, zákonnosti, hospodárnosti, výnosnosti a racionálnosti alebo možnosti navštíviť ich priestory a zariadenia, ako aj podať správu o výsledkoch týchto kontrol príslušným orgánom. [52]

68. V rozsudku FIG a FISE Súdny dvor po tom, čo zohľadnil celkové právomoci, ktoré má CONI vo vzťahu k FDN, ponechal na vnútroštátnom súde, aby overil, či CONI môže „skutočne a zásadne ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program“ FDN napriek „technickej, organizačnej a riadiacej autonómii“, ktorú FDN majú. [53]

69. Na základe rovnakého kritéria bude musieť Consiglio di Stato (Štátna rada) zvážiť rôzne skutočnosti v prejednávanej veci, čo nebráni Súdnemu dvoru, aby jej poskytol určité usmernenia k výkladu smernice 2014/24.

70. Koncipujem ich do štyroch nadpisov.

47 Rozsudok Adolf Truley, body 69 a 70: „… kritérium dohľadu nad riadením nemožno považovať za splnené v prípade prostého preskúmania, pretože takýto dohľad neumožňuje verejným orgánom ovplyvňovať rozhodnutia predmetnej inštitúcie, pokiaľ ide o verejné zákazky“.

48 Rozsudok FIG a FISE, bod 87.

49 Rozsudok z 1. februára 2001, Komisia/Francúzsko (C-237/99, EU:C:2001:70, bod 54).

50 Tamže, bod 58.

51 Tamže, bod 58. V rovnakom zmysle rozsudok zo 17. decembra 1998, Komisia/Írsko (C-353/96, EU:C:1998:611, bod 38), týkajúci sa „právomoci ministra vydávať pokyny lesnej službe, najmä s cieľom uložiť jej povinnosť dodržiavať hlavné smery štátnej politiky v lesníckej činnosti alebo upraviť určité služby alebo zariadenia, ako aj právomoci priznané uvedenému ministrovi a ministrovi financií v oblasti financií, priznať štátu možnosť kontroly hospodárskej činnosti lesnej služby“. V rovnakom znení bod 33 rozsudku z toho istého dňa, Connemara Machine Turf (C-306/97, EU:C:1998:623).

52 Rozsudok Adolf Truley, bod 73. Nie je to tak v prípade, ak orgán len overuje, či je rozpočet inštitúcie vyrovnaný [rozsudok z 12. septembra 2013, IVD (C-526/11, EU:C:2013:543, bod 29)].

53 Rozsudok FIG a FISE, bod 82.

a) Právomoci súvisiace so zriadením FDN

71. Medzi úlohy CONI patrí uznávať FDN na športové účely.[54] Vnútroštátny súd musí objasniť, či toto uznanie je čisto formálne alebo či má, ako sa zdá, vplyv na meritum veci, keďže súvisí s preskúmaním stanov FDN.

72. Aby CONI mohol schváliť stanovy FDN,[55] musí posúdiť ich súlad so zákonom, so stanovami samotného CONI a so základnými zásadami, ktoré stanovil.[56] Toto schválenie môže odmietnuť, pričom v takom prípade stanovy vráti dotknutej FDN s uvedením kritérií, ktoré je potrebné splniť, aby sa mohli vykonať príslušné zmeny.[57] Tieto informácie sú záväzné.[58]

73. Podľa vnútroštátneho súdu by sa „uznanie [FDN] na športové účely mohlo prirovnať k zriadeniu verejnoprávnej inštitúcie v súlade s požiadavkou týkajúcou sa účelu,“[59] čo je v súlade s jeho tvrdeniami, podľa ktorých úlohy vo verejnom záujme zverené FDN predstavujú „dôvod ich zriadenia“[60].

74. Ak úlohy vo verejnom záujme priznané FDN odôvodňujú, že na to, aby boli uznané ako také zasahuje rozhodujúcim spôsobom CONI, tento zásah už odráža vplyv tejto verejnoprávnej inštitúcie v prvej fáze ich existencie.

b) Právomoci súvisiace s činnosťou FDN

75. FDN musia vykonávať športovú činnosť v súlade s rozhodnutiami a usmerneniami CONI.[61] Hoci je im priznaná technická, organizačná a riadiaca autonómia, vykonávajú ju pod *dohľadom* CONI.[62] Pri výkone svojich činností verejného charakteru musia FDN konať v súlade s usmerneniami a kontrolami CONI.[63]

76. Niektorí účastníci konania tvrdia, že tieto právne ustanovenia nezavádzajú kontrolné mechanizmy, ale mechanizmy vzájomnej spolupráce. Dodávajú, že vzhľadom na ich všeobecnú a abstraktnú povahu pôsobia usmernenia ako „soft law“, a nie sú vhodné na stanovenie politiky riadenia alebo stratégie FDN.[64]

77. Prináleží opäť vnútroštátnemu súdu, aby posúdil rozsah právomocí CONI vo vzťahu k FDN. V tejto súvislosti je potrebné okrem iného objasniť, či CONI vydáva pre FDN záväzné pokyny, ktoré môžu byť vynútiteľné.

54 Článok 5 ods. 2 písm. c) a článok 15 ods. 5 legislatívneho dekrétu č. 242/1999.

55 Národnej rade CONI prináleží vymedziť zásady, s ktorými musia byť stanovy FDN v súlade na účely ich uznania [článok 5 ods. 2 písm. b) legislatívneho dekrétu č. 242/1999].

56 Článok 22 ods. 5 druhý pododsek stanov CONI.

57 Článok 22 ods. 5 tretí pododsek stanov CONI.

58 Ak FDN nezmení svoje stanovy v uvedenom zmysle, CONI môže vymenovať *ad hoc* komisára a v najzávažnejších prípadoch po tom, čo ju upozorní, uznanie zrušiť (článok 22 ods. 5 piaty pododsek stanov CONI).

59 Bod 5.3.3 rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

60 Bod 44 vyššie.

61 Článok 15 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 242/1999 a článok 20 ods. 4 prvý pododsek, prvý bod stanov CONI.

62 Článok 20 ods. 4 posledný pododsek stanov CONI.

63 Článok 23 ods. 1*a* prvý pododsek stanov CONI. Ako uviedla talianska vláda na pojednávaní, toto ustanovenie treba vykladať s ohľadom na článok 15 legislatívneho dekrétu č. 242/1999. Prináleží vnútroštátnemu súdu, aby spoločne alebo oddelene posúdil legislatívny dekrét č. 242/1999 a stanovy CONI na účely objasnenia rozsahu „rozhodnutí“, „usmernení“ a „kontrol“ CONI, ktoré sa vzťahujú na FDN.

64 Pripomienky FIGC a CONI (body 37 a 29).

78. V rozhodnutí vnútroštátneho súdu Consiglio di Stato (Štátna rada) navrhuje uznať posilnenú kontrolu CONI nad *všetkými* činnosťami FDN, a nielen nad činnosťami verejného charakteru. Uvádza, že FDN „zjavne chýba slobodné disponovanie s účelom sledovaným kolektívnym subjektom“, keďže majú „v skutočnosti inštitucionálnu a rôznorodú povahu stanovenú zákonom alebo aktmi orgánu…, nielen pokiaľ ide o ich podstatné štrukturálne aspekty, ale aj o hlavné oblasti činnosti a spôsoby, akými tieto činnosti vykonáva, s následným vylúčením alebo obmedzením priestorov a organizačnej slobody, ktoré sú charakteristické pre súkromnú autonómiu“ [65].

79. Ak je to tak, zásah orgánov verejnej moci (konkrétne CONI) vo vzťahu k FDN zjavne nie je obmedzený len na prijatie právnych alebo regulačných noriem, ktoré FDN musia dodržiavať, [66] keďže CONI môže prostredníctvom usmernení alebo iných druhov právnych aktov označiť hlavné smery činnosti FDN. V tejto súvislosti Komisia zdôrazňuje, že CONI by napríklad mohol ovplyvniť rozhodnutia FIGC týkajúce sa výberu úspešných uchádzačov verejných obstarávaní. [67]

80. Zo zoznamu oprávnení, ktoré boli zverené CONI, CONI zdôrazňuje možnosť, aby FDN boli pod jeho dohľadom v prípade: a) ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva; b) konštatovanej nemožnosti fungovania riadiacich orgánov, a c) ak nie je zaručený začiatok a priebeh športových súťaží. V týchto prípadoch môže byť menovaný komisár. [68]

81. Tieto právomoci sú v súlade so všeobecným mandátom, na základe ktorého CONI dohliada na riadne fungovanie FDN, pričom môže dokonca zrušiť ich uznanie. [69]

82. Judikatúra Súdneho dvora, ktorú som už uviedol, považuje za prejav kontroly orgánov verejnej moci skutočnosť, že môžu nariadiť zrušenie subjektu, vymenovať likvidátora alebo schváliť pozastavenie činnosti riadiacich pracovníkov v prípade závažných nezrovnalostí. [70]

83. Ako uvádza Komisia, [71] iba stála a systematická kontrola činnosti FDN umožňuje rozlíšiť závažnú nezrovnalosť od inej nezrovnalosti menšieho významu: CONI sa môže slobodne rozhodnúť, či v prvom prípade zasiahne a či FDN bude podliehať jeho dohľadu.

84. Rovnaký stály dohľad je v súlade s úlohou, ktorá je tiež zverená CONI, a to nahradiť FDN v prípade, keď sa kontroly vykonávané v športových organizáciách ukážu ako nedostatočné na zabezpečenie riadneho priebehu majstrovstiev. [72]

85. Nahradenie tohto druhu ovplyvňuje podstatu federatívnej činnosti, keďže FIGC sú zodpovedné práve za organizáciu futbalových súťaží. Ako zdôrazňuje Komisia, [73] na účely overenia, či sú kontroly nedostatočné, by CONI mal mať postavenie, ktoré by mu umožnilo pravidelne zisťovať, či FDN dodržiavajú požiadavky uložené športovým organizáciám na účel riadneho priebehu majstrovstiev. Tieto požiadavky musia byť v súlade s kritériami a podmienkami kontroly definovanými CONI.

86. Na základe týchto hodnotiacich kritérií môže vnútroštátny súd dospieť k vlastným záverom o rozsahu dohľadu, ktorý CONI vykonáva nad FDN.

65 Bod 5.3.6 rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

66 Podľa rozsudku FIG a FISE (bod 48), regulačný zásah, ktorý „[zasahuje do činnosti] tak intenzívne, že *de facto* určuje jej všeobecnú politiku alebo program, môže predstavovať nepriamy dôkaz o existencii kontroly“.

67 Bod 76 jej písomných pripomienok.

68 Článok 5 ods. 2 písm. e*b*) legislatívneho dekrétu č. 242/1999 a článok 23 ods. 3 druhý pododsek stanov CONI.

69 Článok 23 ods. 3 prvý pododsek a článok 21 ods. 3 stanov CONI.

70 Rozsudok z 1. februára 2001, Komisia/Francúzsko (C-237/99, EU:C:2001:70, body 54 a 55).

71 Bod 72 jej písomných pripomienok.

72 Článok 5 ods. 2 písm. e*a*) legislatívneho dekrétu č. 242/1999.

73 Bod 68 jej písomných pripomienok.

87. V tomto kontexte musí posúdiť, či sa všeobecný dohľad nad činnosťami FDN zo strany CONI vzťahuje na spôsob, akým CONI navrhuje svoju politiku verejného obstarávania, alebo aspoň na opatrenia, ktoré musí zaviesť, aby sa organizačná autonómia FDN v tejto oblasti riadila pravidlami zverejňovania, transparentnosti, nediskriminácie a dodržiavania hospodárskej súťaže, ako sú pravidlá stanovené v smernici 2014/24. V tejto súvislosti by CONI mohol mať vplyv na zmluvnú politiku FDN.

88. Okrem toho nemožno vylúčiť, že nezrovnalosti podliehajúce dohľadu CONI by sa mohli vyskytnúť v systéme uzatvárania zmlúv s FDN, ktorý by sa netýkal pravidiel zverejňovania a transparentnosti, čím by sa zvýšilo riziko korupcie.[74] Zdá sa, že prevencia a nielen reakcia na tieto nezrovnalosti sú súčasťou právomocí dohľadu CONI.

c) Právomoci súvisiace s rozpočtami a účtami FDN

89. CONI má tiež právomoc schvaľovať rozpočet FDN.[75] Na rozdiel od schválenia stanov FDN, v súvislosti s ktorými je kritérium CONI stanovené v podmienkach, ktoré už boli analyzované, jeho nesúhlas s predloženými rozpočtami nemá rovnaké účinky.[76]

90. Consiglio di Stato (Štátna rada) bude musieť znova posúdiť, či aj v prípade odmietnutia rozpočtu FDN bez možnosti jeho náhrady,[77] CONI vykonáva určitú kontrolu nad FDN, ako uvádza Komisia.[78] Keďže schválenie rozpočtov je založené na kritériách a podmienkach stanovených zo strany CONI,[79] CONI môže zohrávať dôležitú úlohu pri ich návrhu.

91. Pri hodnotení nástrojov, ktoré má CONI k dispozícii na kontrolu hospodárskej činnosti FDN, nemožno napokon opomenúť, že CONI môže vymenovať audítorov konajúcich v rámci FDN.[80]

92. Súdny dvor rozhodol, že „audítori nie sú považovaní za ‚vedúcich zamestnancov', a nemôžu teda určovať ‚všeobecnú politiku a program' subjektu"[81]. Môžu však slúžiť ako dodatočný nástroj stáleho dohľadu nad finančnou činnosťou FDN.

93. Podľa stanov FIGC má zásah audítorov vymenovaných zo strany CONI väčší význam, ako by sa mohlo na prvý pohľad zdať. Títo audítori majú väčšinu (dvoch z troch) v kolégiu audítorov FIGC[82] a majú právo zúčastniť sa na všetkých zasadnutiach federatívnych orgánov.

94. Stála prítomnosť audítorov CONI v rozhodovacích orgánoch FIGC[83] by v závislosti od rozsahu ich právomocí mohla spĺňať podmienky uvedené v rozsudku Adolf Truley, pokiaľ ide o finančný dohľad nad subjektmi zo strany orgánov verejnej moci.[84]

74 Pozri správu I *Task force* del International Partnership against Corruption in Sport (IPACS), *Reducing the risk of corruption in procurement relating to sporting events and infrastructure*, dostupnú na http://www.oecd.org/corruption/multi-stakeholder-sports-integrity-taskforces-established.htm.

75 Článok 15 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 242/1999, ako aj článok 21 ods. 4 a článok 23 ods. 2 stanov CONI.

76 Niektorí účastníci sporu neprikladajú význam činnosti CONI v oblasti účtov FDN a označujú ju skôr za svedectvo, pretože s konečnou platnosťou rozhoduje valné zhromaždenie.

77 Nesúhlas CONI znamená, že právomoc sa na tento účel prenáša na valné zhromaždenie, ktoré je zložené zo zástupcov športových organizácií (článok 20 ods. 1 stanov FIGC).

78 Bod 70 jej písomných pripomienok.

79 Článok 23 ods. 2 prvý pododsek stanov CONI.

80 Článok 7 ods. 5 písm. h1) stanov CONI.

81 Rozsudok FIG a FISE, bod 80.

82 Článok 31 ods. 1 stanov FIGC.

83 Článok 31 ods. 4 stanov FIGC: kolégium audítorov vykonáva kontrolu účtovníctva FIGC a jej orgánov. Členovia kolégia musia byť pozvaní na všetky zasadnutia federatívnych orgánov.

84 Pozri bod 68 a poznámku pod čiarou 5 vyššie.

d) Právomoci súvisiace so zrušením uznania FDN

95. Ak FDN nesplní povinnosti, ktorým podlieha jej uznanie, CONI môže toto uznanie zrušiť.[85] Spolu so zásahom alebo uvalením dohľadu predstavuje najráznejšie opatrenie uvedené v talianskej právnej úprave, aby sa CONI priznali účinné právomoci dohľadu.

96. Skutočnosť, že zrušenie sa prijíma len v osobitne závažných situáciách, nemá nijaký vplyv na jeho status dozorného mechanizmu CONI nad FDN. Ide o právomoc, ktorú možno prirovnať k právomociam, ktoré Súdny dvor preskúmal v rozsudku Komisia/Francúzsko[86], prostredníctvom ktorých bol orgán verejnej moci oprávnený nariadiť zrušenie subjektu vymenovaním likvidátora a dočasného správcu.

97. Podľa Súdneho dvora „[aj keď] výkon právomocí, ktoré uvedené ustanovenia udeľujú príslušnému orgánu, je v skutočnosti výnimkou, predsa však zahŕňa *stály dohľad*, ktorý je jediným prostriedkom na zistenie závažného zlyhania alebo pochybenia riadiacich orgánov“[87].

98. Napokon v prípade FIGC jej zrušenie, aj keď je dobrovoľné, nevedie k rozdeleniu jej majetku uloženého v CONI.[88] Táto okolnosť podľa môjho názoru potvrdzuje, že verejný aspekt činnosti FIGC, ktorá podlieha dohľadu CONI, predurčuje celý jej právny režim.[89]

2. Kontrola CONI nad FDN alebo FDN nad CONI?

99. Osobitnú pozornosť si vyžaduje skutočnosť, že tí, ktorí obhajujú úplnú autonómiu FDN vo vzťahu ku CONI, uvádzajú, že v skutočnosti sú to tí, ktorí *kontrolujú* samotný CONI, vzhľadom na ich zásah do najvyšších orgánov CONI.[90]

100. Súdny dvor sa už zaoberal tým istým tvrdením v rozsudku FIG a FISE, pričom zdôraznil, že „táto okolnosť je relevantná len vtedy, ak je preukázané, že každá z týchto federácií posudzovaná samostatne je schopná vykonávať významný vplyv na verejnú kontrolu, ktorú CONI vykonáva voči tejto federácii, a môže tak túto kontrolu zbaviť účinku“[91].

101. Hoci z iného hľadiska, Consiglio di Stato (Štátna rada) tiež odmieta takýto prístup. Podľa jej názoru, s ktorým súhlasím:

– na jednej strane, osoby, ktoré tvoria základné orgány CONI (aj keď sú to väčšinou osoby z FDN) „sú povinné dodržiavať úradné povinnosti, ktoré sa na nich vzťahujú, bez ohľadu na ich pôvod“,

– na druhej strane „CONI podlieha… dohľadu ministerského orgánu…, ktorý môže nariadiť rozpustenie Národnej komisie a odvolanie prezidenta CONI…“, v prípadoch uvedených v článku 13 legislatívneho dekrétu č. 242/1999.[92]

85 Článok 21 ods. 3 stanov CONI.

86 Rozsudok z 1. februára 2001 (C-237/99, EU:C:2001:70).

87 Tamže, body 54 a 56. Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

88 Článok 38 ods. 1 stanov FIGC.

89 V opačnom prípade by sa zrušenie riadilo bežnými pravidlami spoločností a kladný zostatok na klíringovom účte by sa rozdelil medzi spoločníkov. Na druhej strane to tak nie je a zostávajúci majetok je spojený so sledovaným verejným záujmom prostredníctvom jeho prisúdenia orgánu verejného dohľadu.

90 Pripomienky FIGC (body 43 až 45), CONI (body 32 až 34) a talianskej vlády (bod 26), ktoré zdôrazňujú „väčšinovú účasť [zástupcov FDN] v hlavných rozhodovacích orgánoch CONI“.

91 Rozsudok FIG a FISE, bod 89.

92 Štvrtá zarážka bodu 5.6 rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

102. Referenčným kritériom na zistenie, kto koho kontroluje, môže byť len právne stanovenie vzťahov medzi CONI a FDN. Ak by sa napriek skutočnosti, že právny poriadok priznáva CONI právomoc dohľadu nad FDN, vzťah *de facto* zmenil, pretože členovia CONI pochádzajúci z FDN by „nebrali do úvahy svoj pôvod“, a zabudli na to, že vykonávajú úlohy vo verejnom záujme, išlo by o anomáliu,[93] ktorú treba opraviť.

103. V dôsledku toho pri posúdení, či FIGC je verejnoprávnou inštitúciou v zmysle smernice 2014/24, vnútroštátny súd musí rešpektovať právnu koncepciu vzťahov medzi CONI a FDN bez ohľadu na nezrovnalosti, ktoré sa môžu v praxi vyskytnúť.

V. Návrh

104. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré mu položila Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko), takto:

1. Podľa článku 2 ods. 1 bodu 4 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES možno národnú športovú federáciu považovať za verejnoprávnu inštitúciu, ak okrem vlastnej právnej subjektivity bola zriadená na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu, a jej riadenie podlieha dohľadu inej verejnoprávnej inštitúcie, akou je národný olympijský výbor, ktorému právna úprava členského štátu priznáva toto postavenie.

2. Vnútroštátny súd môže konštatovať, že národné športové federácie uspokojujú potreby vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu, ak úlohy vo verejnom záujme, ktoré sú im zverené právnym poriadkom v monopolnom režime a ktoré predstavujú dôvod existencie týchto subjektov, ktoré sa nezameriavajú na dosahovanie zisku, predstavujú jadro ich činnosti, pričom ich ostatné činnosti majú čisto účelový charakter. Na tento účel je nepodstatné, či národná športová federácia je finančne sebestačná, alebo závisí od verejných príspevkov.

3. Na účely posúdenia, či orgán verejnej správy, akým je národný olympijský výbor, ktorý je predmetom konania vo veci samej, vykonáva dohľad nad národnými športovými federáciami, vnútroštátny súd musí vykonať posúdenie všetkých právomocí, ktoré uvedený výbor má nad riadením týchto federácií. Za nepriame dôkazy, ktorých existencia v zásade preukazuje jeho kontrolnú právomoc, možno označiť skutočnosti, že národný olympijský výbor:

   – udeľuje uznanie na športové účely národným športovým federáciám po schválení ich stanov, a v prípade potreby môže uznanie zrušiť,

   – je oprávnený vydávať usmernenia a prijímať rozhodnutia o činnostiach národných športových federácií verejného charakteru,

   – môže národným športovým federáciám uložiť povinnosť dodržiavať všeobecné ustanovenia, usmernenia a rozhodnutia národného olympijského výboru, pričom v prípade závažných nezrovnalostí pri riadení alebo závažných porušení športového práva, uvaliť dohľad nad uvedenými federáciami,

   – neustále dohliada na fungovanie národných športových federácií,

93 V právnej a ekonomickej literatúre o činnosti verejných agentúr a inštitúcií bol rozsiahlo analyzovaný fenomén známy ako „regulačné zajatie“ dotknutými subjektmi (na základe diela: STIGLER, G.: The Theory of Economic Regulation. In: *Bell Journal of Economics*. 1971, zv. 2, I, s. 3 až 21).

– schvaľuje rozpočet, akčný program a ročnú súvahu národných športových federácií, pričom môže menovať audítorov, ktorí ho budú zastupovať (v prípade potreby s rozhodujúcou väčšinou v kolégiu audítorov) v ich orgánoch.

4. Kvalifikovaná, či dokonca väčšinová účasť zástupcov národných športových federácií v orgánoch národného olympijského výboru nebráni tomu, aby sa tieto federácie považovali za verejnoprávne inštitúcie, ktoré podliehajú dohľadu tohto výboru.